

vurdere, om det er hensigtsmæssigt at anlægge en retssag.

4. En ansøger, der ikke har bestået prøverne i forbindelse med en udvælgelsesprøve, har ingen berettiget interesse i, at den

afgørelse, hvorved udvælgelseskomitéen har meddelt, at han ikke har bestået udvælgelsesprøven, annulleres på grund af manglende begrundelse. Resultaterne af prøverne kan nemlig ikke ændres som følge af annullationen af udvælgelseskomitéens afgørelse, som derfor må stadfæstes.

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)
15. juli 1993^{*}

I sag T-27/92,

Maria Camera-Lampitelli, Claudia Castelletti, Yvonne Demory-Thyssens, Bärbel Keller, Gudrun Kreibich, Gerda Lambertz, Madeleine Lutz, Lucia Passera, Marie Seube, Antonietta Thielemans, Helga Kottowski, tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokaterne Marcel Slusny og Olivier-Marie Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Sean van Raepenbusch og Ana Maria Alves Vieira, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Anzecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om dels annullation af de afgørelser, hvorved udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 meddelte, at sagsøgerne ikke havde bestået denne udvælgelsesprøve, dels at Kommissionen tilpligtes at betale erstatning,

har

^{*} Processprog: fransk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Biancarelli, og dommerne B. Vesterdorf og R. García-Valdecasas,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 18. maj 1993,

afsagt følgende

Dom

Faktiske omstændigheder

- 1 Sagsøgerne hører til en gruppe tjenestemænd og ansatte i Kommissionen, som i december 1984 anlagde sager ved Domstolen med påstand om annullation af de afgørelser, som udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 havde truffet om ikke at give dem adgang til prøverne i forbindelse med denne udvælgelsesprøve. Denne var blevet afholdt med henblik på at oprette en reserveliste over assistenter, sekretariatsassistenter og tekniske assistenter, hvis stillingsgruppe omfattede lønklasse 5 og 4 i kategori B.
- 2 Domstolen annullerede ved to domme af 11. marts 1986 (sag 293/84, Sorani m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 967, og sag 294/84, Adams m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 977) de nævnte afgørelser med den begrundelse, at sagsøgerne ikke havde haft mulighed for at tage stilling til de udtalelser, som deres administrativt overordnede havde fremsat om dem over for udvælgelseskomitéen. På baggrund af disse domme indkaldte udvælgelseskomitéen i juni 1986 de pågældende ansøgere, for at de kunne besvare de samme spørgsmål, som tidligere var blevet stillet deres administrativt overordnede. Ved skrivelser af 11. juli 1986 fik ansøgerne meddelelse om, at man fastholdt afgørelserne om ikke at give dem adgang til prøverne.

- 3 Efter klage fra en række ansøgere over afgørelserne af 11. juli 1986 indkaldte udvælgelseskomitéen dem for anden gang for at give dem mulighed for at tage stilling til de administrativt overordnede svar på de spørgsmål, som udvælgelseskomitéen havde stillet dem. Ved skrivelser af 12. februar 1987 fik de pågældende tjenestemænd meddelelse om, at udvælgelseskomitéen ikke havde fundet anledning til at ændre den afgørelse, den havde truffet for deres vedkommende, og som var blevet meddelt dem den 11. juli 1986. På denne baggrund anlagde de pågældende sag på ny.
- 4 Ved dom af 28. februar 1989 (forenede sager 100/87, 146/87 og 153/87, Basch m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 447) annullerede Domstolen udvælgelseskomitéens afgørelser om ikke at give sagsøgerne adgang til prøverne, idet disse afslag var utilstrækkeligt begrundet, og udvælgelseskomitéens fremgangsmåde var retsstridig.
- 5 For at opfylde denne dom besluttede direktøren for Kommissionens Personaledirektorat at opfordre udvælgelseskomitéen til at genoptage sit arbejde fra og med det stadium, på hvilket dens fremgangsmåde var kendt retsstridig af Domstolen. Han gav ved notat af 26. juni 1989 sagsøgerne meddelelse herom, idet han anførte, at udvælgelseskomitéen ville få samme sammensætning som den oprindelige i det omfang, det overhovedet var muligt.
- 6 Den 7. september 1989 blev der afholdt et møde mellem på den ene side repræsentanterne for de forskellige fagforeninger for tjenestemænd, som de ansøgere til udvælgelsesprøve KOM/B/2/82, der var berørt af Domstolens ovennævnte dom af 28. februar 1989, var medlemmer af, og på den anden side Kommissionen ved dens personaledirektør.
- 7 Efter dette møde tilstillede personaledirektøren fagforeningsrepræsentanterne et notat af 8. september 1989 med følgende ordlyd:

»På ovennævnte møde havde vi lejlighed til i fællesskab at drøfte fremgangsmåden vedrørende behandlingen af de ansøgere til KOM/B/2/82, der berøres af Domstolens dom af 28. februar 1989 (sagsøgerne).

Ved denne dom placeres ansøgerne på det stadium i proceduren, på hvilket Domstolen konstaterede, at der var sket en fejl (manglende begrundelse for afgørelserne om ansøgernes adgang til prøverne).

Under disse omstændigheder — som de 28 ansøgere samt udvælgelseskomitéens medlemmer personligt er blevet underrettet om — vil udvælgelseskomitéen afgøre, om ansøgerne skal have adgang til prøverne, efter samtaler med deres respektive administrativt overordnede. Ansøgerne vil i øvrigt få mulighed for at anmode udvælgelseskomitéen om at høre andre overordnede, som de måtte udpege. Derefter vil udvælgelseskomitéen høre ansøgerne selv under en samtale, som ligeledes vil danne grundlag for dens stillingtagen.

De betingelser for at få adgang til prøverne, der gjaldt for ansøgerne på det pågældende tidspunkt, vil blive genskabt (f.eks. uddannelse). Udvalgskomitéen vil, så vidt det er muligt, få sin oprindelige sammensætning, hvilket er i fuldstændig overensstemmelse med såvel praksis som retspraksis på området.

Med hensyn til den referenceperiode, der skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om ansøgerne skal have adgang til prøverne, vil det være perioden, der slutter den 25. februar 1982, eller, hvis det skønnes rimeligt, skæringsdatoen for bedømmelsen af kvalifikationerne hos de andre ansøgere, som ikke har indgivet klage, eller som har bestået.

Jeg har noteret mig — og deler — personalerepræsentanternes ønske om, at udvælgelseskomitéen så hurtigt som muligt genoptager arbejdet (*NB*: i princippet den 15.9.1989). Jeg vil ligeledes underrette P. om det fremsatte ønske om, at man undersøger muligheden for, at personer, der har bestået prøven, og som måtte blive udnævnt senere, kan få deres karriere genoprettet, således at spørgsmålet kan afgøres i god tid, inden der udarbejdes en liste over beståede ansøgere.«

- 8 Derefter blev ansøgerne på ny indkaldt af udvælgelseskomitéen i løbet af oktober, november og december 1989 for at få meddelt navnet på deres bedømmer og på de tjenestemænd, der var deres tilsynsførende. Udvalgskomitéen spurgte dem endvidere, om de ønskede, at den skulle høre andre personer, der kunne vurdere deres faglige kvalifikationer, og som den muligvis ikke kendte.

- 9 Ifølge Kommissionen foretog udvælgelseskomitéen efter disse samtaler en høring af samtlige ovennævnte personer, bortset fra dem, der i mellemtiden var afgået ved døden, udtrykkeligt nægtede at medvirke, eller som ikke havde svaret efter tre anmodninger. Efter afslutningen af disse høringer påbegyndte udvælgelseskomitéen behandlingen af spørgsmålet om adgang til udvælgelsesprøven.
- 10 Inden afslutningen af denne fase indgav formanden for Syndicat des fonctionnaires européens (SFE), som var behørigt bemyndiget hertil, ved notat af 18. september 1989 på de berørte ansøgers vegne en klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«) over personaledirektørens notat af 26. juni 1989, som indeholdt meddelelse om genoptagelse af proceduren vedrørende den interne udvælgelsesprøve KOM/B/2/82; klagerne krævede endvidere at blive anset for at have adgang til prøverne uden yderligere formaliteter og at få tilkendt erstatning for det tab, de mente at have lidt.
- 11 Den 20. december 1989 afviste Kommissionen disse klager ved afgørelser, der blev meddelt klagerne ved notater af 22. december 1989.
- 12 Ved notater af 8. august 1990 fik sagsøgerne Camera-Lampitelli, Kottowski, Lutz og Seube samt andre ansøgere meddelelse om, at de ikke fik adgang til prøverne i forbindelse med udvælgelsesprøven. De afviste ansøgere indbragte mellem den 31. oktober og den 6. november 1990 klager, der blev registreret mellem den 31. oktober og den 7. november 1990 på Kommissionens Generalsekretariat, og hvormed de krævede annullation af udvælgelseskomitéens afgørelser om ikke at give dem adgang til prøverne og annullation af administrationens afgørelse af 26. juni 1989.
- 13 Der blev ikke givet udtrykkeligt svar på disse klager. Fællesudvalget for tjenestegrenene, der havde fået til opgave at behandle klagerne, fastslog imidlertid på sit møde den 6. marts 1991, at ansøgerne ikke, førend de var til samtale med udvælgelseskomitéen, var blevet underrettet om indholdet af udtalelserne fra deres administrativt overordnede eller fra de personer, som de selv havde anmodet udvælgelseskomitéen om at høre. Derfor meddelte administrationen ved skrivelse af 13. marts 1991 ansøgerne, at de ville blive indkaldt til en ny samtale med udvælgelseskomitéen.

14 Disse samtaler fandt sted i april 1991. Herefter stadfæstede udvælgelseskomitéen sine tidligere afgørelser vedrørende adgang til prøven og gav fire nye ansøgere adgang hertil, nemlig sagsøgerne Camera-Lampitelli, Kottowski, Lutz og Seube. De skriftlige prøver fandt sted den 5. og 6. juli 1991. Keller bestod som den eneste af sagsøgerne disse prøver.

15 Resultatet af udvælgelsesprøven blev meddelt sagsøgerne ved skrivelse af 26. juli 1991, som blev meddelt sagsøgerne den 27. juli 1991. Denne skrivelse havde følgende indhold:

»I fortsættelse af Deres deltagelse i de skriftlige prøver i forbindelse med ovennævnte udvælgelsesprøve, som fandt sted den 4. og 5. juli 1991, meddeler jeg Dem herved, at udvælgelseskomitéen har afsluttet sit arbejde.

I betragtning af de resultater, De har opnået, beklager jeg at måtte meddele Dem, at udvælgelseskomitéen desværre ikke har kunnet optage Dem på listen over egnede ansøgere ...«

16 Sagsøgerne indbragte mellem den 7. og den 22. oktober 1991 klager i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2. Bortset fra Keller gjorde de alle bl.a. gældende, at ovennævnte skrivelse af 26. juli 1991 ikke indeholdt nogen begrundelse for det negative resultat. De krævede alle erstatning for det tab, de mente at have lidt.

17 Sagsøgernes klager blev besvaret med en udtrykkelig afvisning, der blev vedtaget den 11. maj 1992 og meddelt sagsøgerne ved skrivelse af 20. maj 1992. I skrivelserne hedder det bl.a.:

»Endelig anfægter klageren skrivelsen fra T. af 24. (26.) juli 1991 under henvisning til, at den ikke indeholdt nogen begrundelse for det negative resultat.

Ved denne skrivelse fik de berørte ansøgere meddelelse om, at udvælgelseskomitéen, der havde afsluttet sit arbejde, på grund af de opnåede resultater ikke havde kunnet optage ansøgerne på listen over egnede ansøgere.

Det fremgår af Domstolens praksis (dom af 21.3.1985, sag 108/84, De Santis mod Revisionsretten, Sml. s. 947, og af 9.6.1983, sag 225/82, Sml. s. 1991), at det kan tilledes, at en udvælgelseskomité 'på det første stadium blot tilsender ansøgeren en meddelelse om kriterierne og resultatet af udvælgelsen og først giver individuelle oplysninger senere og kun til de ansøgere, der udtrykkeligt anmoder herom'.

Da klageren ikke har anmodet formanden for udvælgelseskomitéen om individuelle oplysninger, kan hun ikke i denne klage anfægte nævnte skrivelse under henvisning til, at den mangler en begrundelse. Ikke desto mindre vil de resultater, klageren har opnået ved prøverne i forbindelse med udvælgelsesprøven, blive meddelt hende.«

18 Dette er baggrunden for, at sagsøgerne har anlagt nærværende sag den 13. april 1992. Retten har ved kendelse af 28. april 1993 forenet dels de forenede sager T-17/90, T-28/91 og T-17/92, dels nærværende sag T-27/92 med henblik på den mundtlige forhandling.

19 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Tredje Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse. Retten har dog opfordret Kommissionen til at give den visse oplysninger om sammensætningen af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven efter Domstolens ovennævnte dom i sagen Basch m.fl. mod Kommissionen. Retten har ligeledes anmodet Kommissionen om at fremlægge visse dokumenter vedrørende

udvælgelsesprøven. Kommissionen har imødekommet Rettens anmodninger inden for de fastsatte frister. Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede Rettens spørgsmål i det offentlige retsmøde den 18. maj 1993.

Parternes påstande

20 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- 1) Udvælgelseskomitéens og administrationens afslag på at anerkende, at sagsøgerne (bortset fra sagsøgeren Keller) har bestået udvælgelsesprøven, annulleres.
- 2) Sagsøgte dømmes til med en passende tilbagevirkende gyldighed at give sagsøgerne de samme fordele som de ansøgere, der allerede er udnævnt eller forfremmet som følge af udvælgelsesprøve KOM/B/2/82.
- 3) Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne en erstatning på 200 000 BFR for økonomisk skade, idet sagsøgerne forbeholder sig ret til at ændre beløbet under sagen.
- 4) Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne en godtgørelse på 100 000 BFR for ikke-økonomisk skade, idet sagsøgerne forbeholder sig ret til at ændre beløbet under sagen.
- 5) Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren Seube en erstatning henholdsvis godtgørelse på 1 000 000 BFR for økonomisk og ikke-økonomisk skade, idet sagsøgeren forbeholder sig ret til at ændre beløbet under sagen.
- 6) Sagsøgte tilpligtes at betale renter på 8% af beløbene fra datoen for indbringelsen af den første klage i den procedure, der er genstand for sag 294/84.

7) Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

21 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1) Frifindelse.

2) Retten træffer afgørelse om sagens omkostninger efter de herom gældende regler.

Formaliteten

Parternes argumenter

22 Kommissionen har påstået afvisning af sagsøgernes påstande om tilkendelse af erstatning henholdsvis godtgørelse for påstået økonomisk og ikke-økonomisk skade samt morarenter heraf fra tidspunktet for sagsøgernes første klage i 1984. Kommissionen har i denne forbindelse henvist til Rettens kendelse af 6. februar 1992 (sag T-29/91, Castelletti m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 77).

23 Kommissionen har gjort gældende, at da der ikke i overensstemmelse med vedtægtens bestemmelser er indgivet ansøgning om erstatning, godtgørelse eller morarenter, er det åbenbart, at disse påstande må afvises, således som det er fastslået i ovennævnte kendelse.

24 Sagsøgerne har som svar gjort gældende, at »kendelsen af 6. februar 1992 er en tilkendegivelse, der går imod en eventuel afgørelse, der senere skal træffes. Medmindre det kan bevises, hvilket synes tvivlsomt, at sagsøgte kan påberåbe sig princippet om, at tidligere afgørelser er bindende (stare decisis), har sagsøgerne ret til at fremføre et synspunkt, der går imod kendelsen af 6. februar 1992... Sagsøgerne er

af den opfattelse, at påberåbelsen af vedtægtens artikel 90 og 91 ikke grundlæggende er nogen hindring, for så vidt som der er tale om et nyt synspunkt. Tidligere kunne de af vedtægten omfattede tjenestemænd handle på grundlag af vedtægtens artikel 90, stk. 2, uden nødvendigvis at skulle indlede deres sag på grundlag af vedtægtens artikel 90, stk. 1.«

Retten's bemærkninger

- 25 Hvad for det første angår sagsøgernes anden påstand skal Retten af egen drift fastslå, at sådanne påstande ikke henhører under Fællesskabets retsinstansers kompetence, idet disse ikke er kompetente til at give pålæg til institutionerne (se Rettens kendelse af 28.1.1993, sag T-53/92, Stachelski mod Kommissionen, Sml. II, s. 35).
- 26 For så vidt angår sagsøgernes tredje, fjerde, femte og sjette påstand skal det erindres, at når der ikke foreligger en akt indeholdende et klagepunkt imod den pågældende tjenestemand, er den forudgående administrative procedure i henhold til vedtægtens artikel 90 principielt en procedure, der omfatter to led. Som det fremgår af artikel 90, stk. 1, kan enhver person, der er omfattet af vedtægten, forelægge en ansøgning for ansættelsesmyndigheden om at træffe en beslutning for sit vedkommende. I tilfælde af et negativt svar eller i mangel af svar kan den pågældende for ansættelsesmyndigheden indbringe en klage over ansættelsesmyndighedens udtrykkelige eller stiltiende afgørelse på de betingelser, der er angivet i vedtægtens artikel 90, stk. 2. Klageproceduren har til formål at pålægge den myndighed, som tjenestemanden hører under, på ny at overveje sin afgørelse på baggrund af eventuelle indvendinger fra tjenestemanden (se Domstolens dom af 21.10.1980, sag 101/79, Vecchioli mod Kommissionen, Sml. s. 3069, præmis 31). Hele den forudgående administrative procedure, der således er fastsat i vedtægtens artikel 90, har til formål at muliggøre og fremme en mindelig bilæggelse af tvisten mellem tjenestemanden og administrationen (se Domstolens dom af 23.10.1986, sag 142/85, Schwiering mod Revisionsretten, Sml. s. 3177, præmis 11).
- 27 For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt en erstatningspåstand kan antages til realitetsbehandling, følger det i øvrigt af Domstolens praksis, således som denne er blevet analyseret og præciseret af Retten (se Rettens dom af 24.1.1991, sag T-27/90,

Latham mod Kommissionen, Sml. II, s. 35, præmis 38, og af 25.9.1991, sag T-5/90, Marcato mod Kommissionen, Sml. II, s. 731, præmis 49), at kun i tilfælde, hvor der er en direkte forbindelse mellem et annullationssøgsmål og en erstatningspåstand, kan erstatningspåstanden admitteres som accessorisk til annullationssøgsmålet, uden at der nødvendigvis forinden er forelagt ansættelsesmyndigheden en ansøgning om erstatning for de påståede tab, og uden at der er indbragt en klage over den stiltiende eller udtrykkelige afvisning af ansøgningen.

- 28 I den foreliggende sag vedrører sagsøgerens erstatningspåstand den økonomiske og ikke-økonomiske skade, der hævdes at være en følge af, at sagsøgerne først med otte års forsinkelse og efter en række retssager har fået adgang til prøverne i forbindelse med en udvælgelsesprøve, hvilket hævdes at have forsinket deres karriereforløb. Søgsmålet støttes således ikke på en skade, der er resultatet af en enkelt retsakt, som kræves annulleret, men på en række fejl og undladelser, som administrationen hævdes at have gjort sig skyld i. Den forudgående administrative procedure skulle således ubetinget have været indledt med en ansøgning fra de pågældende til ansættelsesmyndigheden om erstatning for skaden (se ovennævnte kendelser i Castelletti- og Stachelski-sagerne) og i givet fald være fortsat med en klage over afvisningen af ansøgningen.
- 29 Retten må imidlertid konstatere, at der hverken forud for de notater, som sagsøgerne tilstillede ansættelsesmyndigheden mellem den 7. og den 22. oktober 1991, eller på et tidspunkt herefter rettidigt er rettet andre henvendelser til administrationen, der opfylder kravene i vedtægtens artikel 90.
- 30 Heraf følger, at selv om det antages, at de ovennævnte notater må fortolkes som klager i vedtægtens forstand, står det fast, at den administrative procedure ikke har omfattet to led i overensstemmelse med vedtægtens artikel 90, idet der ikke forud for klagerne er indgivet ansøgninger. Såfremt notaterne skal betragtes som ansøgninger, står det lige så fast, at der ikke er indbragt nogen klage over de afgørelser, hvormed de er afvist. Heraf følger klart, at sagen, for så vidt den omfatter en påstand om erstatning, ikke er anlagt forskriftsmæssigt i henhold til vedtægten, og at den derfor må afvises.

- 31 Det følger af det anførte, at sagen kun kan admitteres for så vidt angår sagsøgernes første påstand, nemlig påstanden om annullation af udvælgelseskomitéens afslag på at anerkende, at sagsøgerne har bestået udvælgelsesprøven.
- 32 Hvad særlig angår sagsøgeren Keller, som bestod udvælgelsesprøven, og som ikke har nedlagt påstand om annullation af en afgørelse truffet af sagsøgte, må det fastslås, at da alle de af hende nedlagte påstande må afvises, må hele sagen afvises for hendes vedkommende.

Realitetsspørgsmålet i forbindelse med den første påstand

Sagsøgernes fælles argumenter

Parternes argumenter

- 33 Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at personaledirektørens afgørelse, som blev meddelt dem ved hans notat af 26. juni 1989, ikke var i overensstemmelse med Domstolens dom af 28. februar 1989, og at den nedsættelse af udvælgelseskomitéen på ny, der blev givet meddelelse om i dette notat, i virkeligheden ikke kunne gennemføres. Hvad angår dette sidste punkt har sagsøgerne gjort gældende, at ikke alene udvælgelseskomitéens formand, som ganske uhindret kunne have fortsat sit hverv, men også andre medlemmer af udvælgelseskomitéen blev udskiftet, uden at der var »tvingende grunde« til det. Udvalgskomitéens formands nedlæggelse af hvervet kan ifølge sagsøgerne ikke forklares ved et ønske om ikke at skade udvalgskomitéens arbejde, således som det hævdes af Kommissionen. Ifølge sagsøgerne er der tale om en uberettiget nægtelse af at påtage sig hvervet som udvalgskomitéens formand, et hverv som alene den pågældende kunne bestride. Sagsøgerne finder, at udvalgskomitéen på grund af formandens fratreden var ude af stand til at udøve sine funktioner forskriftsmæssigt, og at den derfor ikke var funktionsdygtig. For så vidt angår Domstolens praksis, som sagsøgte har henvist til, har sagsøgerne bemærket, at dommen af 13. februar 1979 (sag 24/78, Martin mod Kommissionen, Sml. s. 603) vedrører fravær af et medlem af udvalgskomitéen. I den foreliggende sag kunne udvalgskomitéen udmærket have udøvet sine funktioner, idet formandens fravær var uberettiget og helt egenhændigt besluttet fra hendes side. Hvad angår dommen af 26. februar 1981 (sag 34/80, Authié mod Kommissionen, Sml. s. 665) har sagsøgerne i øvrigt påpeget, at det i den foreliggende sag ikke drejer sig om, hvorvidt formanden for en udvalgskomité på ny kan udøve hvervet som formand, men om, at formanden uden gyldig grund har undladt at gøre det.

- 34 Kommissionen har heroverfor for det første anført, at den har handlet i overensstemmelse med Domstolens dom. Den har nemlig ved sin anfægtede afgørelse af 26. juni 1989 nedsat udvælgelseskomitéen på ny i dens oprindelige sammensætning, »så vidt det er muligt«, et udtryk, som ifølge Kommissionen dækker dødsfald, sygdom, ændret tjenstlig placering samt, som i den foreliggende sag, fratrædelse af udvælgelseskomitéens formand. Formandens fratræden var begrundet med ønsket om ikke at skade arbejdet i udvælgelseskomitéen, idet formanden var blevet beskyldt for at være »partisk«. Under henvisning til ovennævnte dom i sagen Martin mod Kommissionen har Kommissionen gjort gældende, at det af de ovennævnte grunde var berettiget at tilsidesætte princippet om ligebehandling af ansøgerne til samme udvælgelsesprøve, da det i den foreliggende sag var umuligt på anden måde at sikre udvælgelseskomitéens funktion. Ifølge Kommissionen pålagde dommen af 28. februar 1989 den at fjerne de fejl, proceduren i forbindelse med udvælgelsesprøven var behæftet med, og at genindsætte sagsøgerne i den retsstilling, de havde før annullationen af afgørelsen. En fortsættelse af arbejdet i en udvælgelseskomité, der bevidst var sammensat på anden måde, ville have bragt dette resultat i fare. I øvrigt har Domstolen i ovennævnte Authié-sag fastslået, at man ikke kan kritisere en udvælgelseskomité, hvis afvisning af en ansøgning er blevet annulleret af Domstolen på grund af en retsstridig fremgangsmåde og utilstrækkelig begrundelse, for det forhold, at den ikke har truffet en ny afgørelse i en anden sammensætning.
- 35 Sagsøgerne har for det andet gjort gældende, at den uddannelse, de modtog til forberedelse af de skriftlige prøver, ikke var på samme niveau som den, som de tjenestemænd, der tidligere havde fået adgang til prøverne, havde gennemgået.
- 36 Kommissionen har i denne forbindelse anført, at den uddannelse, sagsøgerne deltog i, var på samme niveau som den, de øvrige ansøgere tidligere havde deltaget i, og at programmet i øvrigt var identisk. Kommissionen har efter anmodning fra Retten fremlagt de forskellige programmer, på grundlag af hvilke de kurser, der skulle forberede til de skriftlige prøver, blev afholdt i 1984 og 1991.
- 37 Sagsøgerne har i besvarelse af et spørgsmål stillet af Retten i retsmødet erklæret, at de ikke kunne understøtte deres argument med præcise oplysninger.

- 38 Sagsøgerne har for det tredje gjort gældende, at skrivelsen af 26. juli 1991, hvorved de fik meddelelse om resultatet af udvælgelsesprøven, ikke indeholder nogen begrundelse for det negative resultat.
- 39 Kommissionen har påpeget, at de pågældende ansøgere ved denne skrivelse blev underrettet om, at udvælgelseskomitéen, der havde afsluttet sit arbejde, ikke havde kunnet optage dem på reservelisten på grund af de resultater, de havde opnået. Ifølge fast retspraksis kan det tillades, at en udvælgelseskomité »på det første stadium blot tilsender ansøgeren en meddelelse om kriterierne og resultatet af udvælgelsen og først giver individuelle oplysninger senere og kun til de ansøgere, som udtrykkeligt anmoder herom«. Kommissionen har her henvist til Domstolens dom af 9. juni 1983 (sag 225/82, Verzyck mod Kommissionen, Sml. s. 1991) og af 21. marts 1985 (sag 108/84, De Santis mod Revisionsretten, Sml. s. 947).
- 40 Endelig har sagsøgerne i retsmødet frafaldet det i stævningen påberåbte anbringende om en påstået forskel i sværhedsgrad mellem de prøver, der skulle aflægges af ansøgerne i 1984 eller 1987, og dem, der skulle aflægges i 1991.

Rettens bemærkninger

- 41 Sagsøgerne har i forbindelse med deres endelige påstande gjort tre anbringender gældende, nemlig for det første, at udvælgelseskomitéen angiveligt var ulovligt sammensat ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, for det andet, at ligebehandlingsprincippet er tilsidesat, idet den forberedende uddannelse, de modtog, angiveligt var ringere end den uddannelse, der var gennemgået af de ansøgere, der tidligere havde deltaget i en uddannelse, og for det tredje et anbringende om manglende begrundelse af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at anerkende, at de havde bestået den omtvistede udvælgelsesprøve.
- 42 Med hensyn til sagsøgernes første anbringende skal det bemærkes, at når Fællesskabets retsinstanser annullerer en retsakt udstedt af en institution, påhviler det i medfør af EØF-traktatens artikel 176 denne institution at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

- 43 I tilfælde af en udvælgelsesprøve som den, der er tale om i den foreliggende sag, i forbindelse med hvilken Domstolen har annulleret en afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen på grund af tilsidesættelse af begrundelsespligten og en retsstridig fremgangsmåde, indebærer dommens opfyldelse en genoprettelse af situationen, som den var, førend de af Domstolen kritiserede omstændigheder indtrådte.
- 44 Det fremgår imidlertid af sagen, at det i den foreliggende sag ikke var muligt at genoprette situationen, således at den blev helt identisk med situationen før den af Domstolen annullerede afgørelse, idet visse af medlemmerne af udvælgelseskomitéen havde nedlagt deres hverv i mellemtiden. Under disse omstændigheder må det undersøges, om den ændrede sammensætning af udvælgelseskomitéen har kunnet gøre dennes senere arbejde retsstridigt.
- 45 I denne forbindelse skal det for det første anføres, at en udvælgelseskomité's arbejde i forbindelse med en udvælgelsesprøve, der er omfattet af vedtægtens bilag III, skal udføres på en måde, som sikrer en hensigtsmæssig afvikling af proceduren for ansættelse i Fællesskabets tjeneste. Til tider er det nødvendigt, at arbejdet strækker sig over en lang periode, endog over flere år, navnlig såfremt en af udvælgelseskomitéens afgørelser annulleres af Fællesskabets retsinstanser. Under disse omstændigheder kan en udvælgelseskomité's sammensætning ændre sig med årene som følge af begivenheder, som administrationen ikke er herre over. I så fald må man for at sikre kontinuiteten i Fællesskabets administration give administrationen mulighed for at udskifte visse af komitémedlemmerne, hvorved det, såfremt administrationen ikke kan nedsætte en udvælgelseskomité på ny, der er identisk med den oprindelige, dog skal sikres, at situationen afviger så lidt som muligt fra den oprindelige situation. Den nødvendige udskiftning kan skyldes alvorlig sygdom, ændret tjenstlig placering eller et udvælgelseskomitémedlems fratræden, idet ansættelsesmyndigheden i det sidstnævnte tilfælde ikke har mulighed for at tvinge et medlem af en udvælgelseskomité til at deltage mod sin vilje.
- 46 Retten bemærker, at det i den foreliggende sag fremgår af de svar, Kommissionen har afgivet på Rettens spørgsmål, at formanden og et medlem af udvælgelseskomitéen har nedlagt deres hverv, og at ansættelsesmyndigheden derfor har udskiftet dem med to nye medlemmer.

- 47 Det fremgår af det ovenfor anførte, at den ændrede sammensætning af udvælgelseskomitéen under omstændighederne i den foreliggende sag er en følge af, at administrationen ikke kunne nedsætte udvælgelseskomitéen på ny med dens oprindelige sammensætning. Retten finder, at da administrationen kun har haft til hensigt at sikre kontinuiteten i Fællesskabets administration, kan denne ændring ikke være retsstridig, navnlig ikke, da der ikke er rejst spørgsmål om magtfordrejning.
- 48 Heraf følger, at udvælgelseskomitéens sammensætning på tidspunktet for de omtvistede begivenheder ikke kan anfægte gyldigheden af komitéens arbejde, og at det første anbringende derfor må forkastes.
- 49 For så vidt angår sagsøgernes andet anbringende om, at ligebehandlingsprincippet er tilsidesat, fordi den uddannelse, de modtog, var ringere end den uddannelse, der blev givet de øvrige ansøgere, er det tilstrækkeligt at konstatere, dels at sagsøgerne ikke har fremlagt nogen oplysninger til støtte for deres anbringender, dels at en gennemgang af de forskellige programmer, på grundlag af hvilke de pågældende uddannelser er blevet gennemført, ikke viser nogen nævneværdig forskel mellem uddannelsesniveaet i 1984 og i 1991.
- 50 Det fremgår af det ovenfor anførte, at det andet anbringende må forkastes.
- 51 Med hensyn til det tredje anbringende om manglende begrundelse af den skrivelse af 26. juli 1991, ved hvilken sagsøgerne fik meddelelse om prøveresultaterne, erindrer Retten om, at efter fast retspraksis (se Rettens dom af 13.12.1990, sag T-115/89, González Holguera mod Parlamentet, Sml. II, s. 831, præmis 42-45, og af 21.5.1992, sag T-55/91, Fascilla mod Parlamentet, Sml. II, s. 1757, præmis 32 og 33) har pligten til at begrunde enhver afgørelse om en bestemt person, der træffes i henhold til vedtægten, til formål dels at give afgørelsens adressat de oplysninger, som er nødvendige for at fastslå, om afgørelsen er rigtig, dels at muliggøre den judicielle kontrol med hensyn til afgørelsens lovlighed. Det skal ligeledes bemærkes, at ved udvælgelsesprøver med et stort antal ansøgere kan udvælgelseskomitéen

efter fast retspraksis på det første stadium nøjes med at give en summarisk begrundelse for, at ansøgere nægtes adgang til prøven, og blot sende de afviste ansøgere en meddelelse om kriterierne for og resultatet af udvælgelsen (se Domstolens dom af 12.7.1989, sag 225/87, Belardinelli m.fl. mod Domstolen, Sml. s. 2353).

- 52 For så vidt angår den udvælgelsesprøve, der er genstand for den foreliggende sag, bemærker Retten, at der i ovennævnte skrivelse af 26. juli 1991 som begrundelse for, at ansøgerne ikke har bestået udvælgelsesprøven, henvises til de »resultater«, de pågældende havde »opnået«. Retten finder, at selv om der — på det stadium, udvælgelsesprøven var nået til, hvor kun elleve personer var med endnu — ikke længere var tale om en udvælgelsesprøve »med et stort antal ansøgere« i den tidligere citerede retspraksis' forstand, kunne udvælgelseskomitéen på det første stadium undlade at meddele sagsøgerne i detaljer, hvilke resultater de havde opnået ved de skriftlige prøver, idet de pågældende fik at vide, at resultaterne ikke var tilfredsstillende, og at de stadig havde mulighed for efter anmodning at få yderligere oplysninger fra udvælgelseskomitéen (se ovennævnte Verzyck-dom). Retten bemærker endvidere, at prøveresultaterne faktisk blev meddelt sagsøgerne, efter at de havde klaget. På dette stadium af argumentationen må Retten således fastslå, at sagsøgerne under den administrative procedure har fået mulighed for i detaljer at gøre sig bekendt med de resultater, de havde opnået ved de skriftlige prøver, således at de kunne vurdere, om det var hensigtsmæssigt at anlægge sag (se i denne retning Rettens dom af 13.12.1990, forenede sager T-160/89 og T-161/89, Kalavros mod Domstolen, Sml. II, s. 871).
- 53 Retten bemærker endvidere, at en sagsøger efter fast retspraksis ikke har nogen berettiget interesse i annullation af en afgørelse på grund af manglende begrundelse, såfremt det er givet, at resultatet vil være, at der træffes en ny afgørelse, som bekræfter indholdet af den annullerede afgørelse (se Domstolens dom af 29.9.1976, sag 9/76, Morello mod Kommissionen, Sml. s. 1415, af 6.7.1983, sag 117/81, Geist mod Kommissionen, Sml. s. 2191, og af 20.5.1987, sag 432/85, Souna mod Kommissionen, Sml. s. 2229). I den foreliggende sag kan sagsøgernes prøveresultater ikke ændres, selv om skrivelsen af 26. juli 1991 annulleres på grund af manglende begrundelse. Under disse omstændigheder ser Retten ingen anledning til at annullere afgørelsen, endog selv om den var utilstrækkeligt begrundet.

- 54 Det fremgår af det ovenfor anførte, at det tredje anbringende ligeledes må forkastes.

Visse sagsøgeres særlige argumenter

Parternes argumenter

- 55 Sagsøgeren Passera har anført, at hun, selv om hun opnåede tilstrækkelige resultater ved prøverne, ikke blev opført på reservelisten på grund af et identifikationsproblem, der viste sig ved rettelsen af en af prøverne. I forbindelse med denne prøve fremsatte hun nemlig personlige bemærkninger, som angik hendes igangværende sproguddannelse. Som følge af udskydelsen af prøverne havde hun skriftligt anmodet udvælgelseskomitéens formand om ikke at fastsætte de nye prøver til juni, da universitetet i Trieste på det tidspunkt afholdt eksamen i forbindelse med et sprogkursus, som hun havde deltaget i i nogen tid. Denne oplysning, som medlemmerne af udvælgelseskomitéen var bekendt med, bevirkede, at disse medlemmer kunne identificere ophavsmanden til de personlige bemærkninger. Sagsøgeren finder ikke, at hun er blevet behandlet retfærdigt af udvælgelseskomitéen, og dette så meget mere, som der blandt de ansøgere, der bestod prøven, var en, der havde underskrevet en af de skriftlige prøver, uden at udvælgelseskomitéen havde taget hensyn til, at vedkommende herved identificerede sig selv.
- 56 For så vidt angår Passera's klagepunkt har Kommissionen forklaret, at det under rettelsen af prøverne havde vist sig, at der var givet alt for konkrete henvisninger til den pågældendes uddannelse og karriere, som ophævede den krævede anonymitet i forbindelse med rettelsen. Endvidere har Kommissionen bestridt, at en anden ansøger, som bestod prøven, havde identificeret sig selv ved de skriftlige prøver.
- 57 Sagsøgeren Demory-Thyssens har gjort gældende, at det kursus, hun havde fulgt, ikke indeholdt noget om »arkivarbejde«, som var et af emnerne for prøverne.
- 58 Kommissionen har ikke besvaret dette klagepunkt.

Rettens bemærkninger

- 59 For så vidt angår Passera's klagepunkter må det fastslås, at Rettens gennemgang af hendes ansøgningsdokumenter har vist, at hun — hvilket hun i øvrigt har erkendt over for Retten — på selve den tekst, der skulle rettes, havde anført visse oplysninger vedrørende sin personlige situation, som udvælgelseskomitéens medlemmer var bekendt med. Disse oplysninger medførte ophævelse af anonymiteten.
- 60 Det skal endvidere understreges, at sagsøgerne ikke kunne være uvidende om, at det klart af »Instrukser til ansøgerne« fremgår, at »enhver underskrift og ethvert navn eller særligt tegn, der sættes på de tekster, der skal rettes, medfører automatisk annullation af prøven«. Det er således med rette, at udvælgelseskomitéen ikke har taget den pågældende prøve i betragtning.
- 61 Det skal endelig bemærkes, at Rettens undersøgelse af de tre beståede ansøgers akter blot har bekræftet det af Kommissionen anførte om, at ingen af dem afslørede sin identitet under de skriftlige prøver.
- 62 Det fremgår af det ovenfor anførte, at ligebehandlingsprincippet på ingen måde er tilsidesat, og at Passera's klagepunkter følgelig må forkastes.
- 63 For så vidt angår Demory-Thyssens' klagepunkt er det tilstrækkeligt som grundlag for at forkaste det at fastslå, at det ikke understøttes af noget bevis for, at den nævnte omstændighed formindskede hendes chancer.

Sagens omkostninger

- ⁶⁴ I henhold til artikel 87, stk. 2, i procesreglementet pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 88 bærer institutionerne dog selv deres egne omkostninger i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Tredje Afdeling)

- 1) Sagen afvises i forhold til sagsøgeren Keller.
- 2) For så vidt angår de øvrige sagsøgers første påstand frifindes Kommissionen; i øvrigt afvises sagen.
- 3) Hver part bærer sine omkostninger.

Biancarelli

Vesterdorf

García-Valdecasas

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. juli 1993.

H. Jung
Justitssekretær

J. Biancarelli
Afdelingsformand